

Евангелія Лукаша

Глава 7

1. Коли він скінчив усі свої слова до людей, що слухали його, то ввійшов до Капернаума. 2. Раб одного сотника, що ним той сотник дорожив, тяжко занедужав і вмирав. 3. Коли почув про Ісуса, послав до нього старшин юдейських, благаючи, щоб прийшов і врятував раба. 4. Прийшовши до Ісуса, вони благали його ревно, кажучи: Він гідний, щоб ти йому зробив це, 5. бо любить наш народ і синагогу нам збудував. 6. Ісус пішов з ними. Коли вже був недалеко від оселі, сотник послав [до нього] друзів, щоб сказали йому: Господи, не трудися, бо я не гідний, аби ти зайшов під мій дах; 7. тому я не вважав себе гідним прийти до тебе. Але скажи слово, - і видужає мій слуга. 8. Бо і я людина підвладна, і вояків маю підлеглих; кажу одному: іди, - і він іде; а іншому: прийди, - і він приходить; а рабові своєму: зроби це, - і він робить. 9. Почувши це, Ісус здивувався йому і, обернувшись до юрби, що йшла за ним, промовив: **Кажу вам, навіть в Ізраїлі я не знайшов такої віри!** 10. Повернувшись до оселі, посланці знайшли [хворого] раба здоровим. 11. І сталося - після цього він пішов до міста, що зветься Наїн і з ним ішли [численні] його учні та велика юрба. 12. Коли він наблизився до міської брами, виносили мертвого - єдиного сина своєї матері, що була вдовою; була з нею велика юрба з міста. 13. Побачивши її, Господь змилосердився над нею і сказав їй: **Не плач.** 14. Підійшов і доторкнувся до мар, а ті, що несли, стали; і сказав: **Юначе, кажу тобі: встань.** 15. І мертвий підвівся та й почав говорити. Він віддав його матері його. 16. Усіх охопив страх; прославляли Бога, кажучи: Великий пророк з'явився між нами, і Бог відвідав свій народ. 17. І розійшлося це слово про нього по всій Юдеї, по всій країні. 18. Сповістили Івана його учні про все це. Покликавши своїх якихось двох учнів, Іван 19. послав їх до Господа, кажучи: Чи ти той, що має йти, чи чекати на іншого? 20. Прийшовши до нього, чоловіки сказали: Іван Хреститель послав нас до тебе спитати, чи ти той, що має прийти, чи нам чекати на іншого? 21. Саме тоді він вилікував багатьох від недуг та мук і від злих духів, багатьом сліпим повернув зір. 22. Сказав їм у відповідь: **Ідіть і сповістіть Іванові, що ви побачили й почули: сліпі прозрівають, кульгаві ходять, прокажені очищуються, глухі чують, мертві воскресають, бідним звіщається добра вість;** 23. **блаженний той, хто через мене не спокуситься.** 24. А коли посланці Іванові відійшли, він почав говорити про Івана до юрби: **На що ви ходили дивитися в пустиню? Чи на колисаний вітром очерет?** 25. **То на що ж ви ходили дивитися? Може, на чоловіка, в м'яку одіж убраного?** Але ті, що одягаються пишно та розкішно, живуть у царських палатах. 26. **На що ж ви ходили дивитися? На пророка? Так, кажу вам, - навіть більше, ніж на пророка!** 27. Він той, про кого написано: **Ось посилаю ангела мого перед обличчя твого, який приготує твою дорогу перед тобою.** 28. **Кажу вам, що поміж народжених жінками нема більшого від Івана; але в Царстві Божім найменший є більший за нього.** 29. Весь народ, митники, почувши, визнали слухність Бога й

охрестилися Івановим хрещенням; **30.** а фарисеї і законники відкинули задум Божий, не охрестилися від нього. **31.** Тож з ким порівняю людей цього роду, до кого вони подібні? **32.** Подібні вони до дітей, що сидять на ринках і гукають один до одного, кажуть: Ми вам грали, а ви не танцювали; ми голосили, а ви не плакали. **33.** Прийшов Іван Хреститель, який не їсть хліба і не п'є вина, а ви кажете: він біса має. **34.** Прийшов Син Людський, який їсть і п'є; а ви кажете: цей чоловік ненажера і п'яниця, приятель митників і грішників. **35.** І виправдалася мудрість усіма своїми дітьми. **36.** Один із фарисеїв просив його, щоб він поїв з ним. Увійшовши до оселі фарисея, сів до столу. **37.** Жінка, що була в місті, - грішниця - довідалася, що він при столі в оселі фарисея, принесла в алебастровій посудині миро, **38.** припала до його ніг ззаду і, плачучи, почала обмивати його ноги слізьми та обтирати волоссям своєї голови; і цілувала його та мастила миром. **39.** Побачивши, фарисей, що запросив його, міркував, кажучи: Коли б він був пророком, то знав би, хто і яка є ця жінка, що доторкається до нього, - що вона грішниця. **40.** Ісус у відповідь мовив до нього: Симоне, маю тобі щось сказати. Він промовив: Кажі, Вчителю. **41.** Були в одного позиковця два боржники: один був винен п'ятсот динаріїв, а другий - п'ятдесят. **42.** Оскільки вони не могли віддати, то обом подарував. Отож, котрий з них більше полюбить його? **43.** У відповідь Симон сказав: Думаю, що той, якому більше подарував. І він сказав йому: Правильно ти розсудив. **44.** Обернувшись до жінки, сказав Симонові: Чи бачиш цю жінку? Увійшов я до твоєї оселі, а ти води на ноги мої не дав; а вона слізьми окропила мені ноги, волоссям своїм обтерла. **45.** Поцілунку мені ти не дав, а вона, відколи увійшов я, не перестає цілувати мої ноги. **46.** Голови моєї ти оливою не помастив, а вона миром помастила мої ноги. **47.** Через те кажу тобі: Прощаються її численні гріхи, бо дуже вона любила; а кому мало відпускається, той мало любить. **48.** А до неї промовив: Прощаються твої гріхи. **49.** Ті, що сиділи при столі, почали міркувати собі: Хто ж він, що й гріхи відпускає? **50.** Він же сказав до жінки: Твоя віра врятувала тебе: іди з миром.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса